suũ docebat eos dicẽs: Beati pauperes ꝛc. Job. vij. f. Sta/
bat iesus ꝛ clamabat. Et vbi laudare et ꝓdicare velit/dicit:
Ps. 43. a ¶ Et i medio mltoꝝ laudabo eũ: sic. ē. dictũ ē: Cõfi/
teboꝝ tibi in eccl'ia magna. Par. xiiij. e. Quotidie apd vos
erã docẽs i tẽplo. Laudabo ꝗ eũ: c ¶ Qui. i. qꝛ ipe/astitit a
dextris pauperis:
scꝛ mei: q̃ fui pauperibus ꝛ amic' i passiõe:
Mt. † Quia d ¶ Ut saluã faceret a persequentibus/iudeis/ animã
meam: non corpus:
Quia Job. ix. c. Terra tradita est in manus impij. s. corpus christi i manus pilati.

a et i mediõ mltoꝝũ laudabõ
c eũ. † Qui astitit a dextr' pau
d perꝭ: vt salũã faceret a psequẽtib⁹ animã meã.

¶ Psalmus dauid. CIX.

Doꝛaliter ✱ vicariũ. Leuit'. vlt'. d. Nec altero cõmutabit'. a ¶ In
medio mltoꝝ: Cõtra murmurãtes i angulis hoꝛas suas.
Matth. vj. a. Amãt in synagogis ꝛ in angulis plateaꝝ stãtes oꝛare. Oꝛ etiã dicit/multoꝝ: est ꝓtra auaros de sua sci/
entia. j. Cor'. x. g. Mõ ꝗrẽs qd̃ mihi vtile est: ꝗ qd̃ multis.
Ps. 33. b ¶ Laudabo eũ. Ps. Sẽp laus ei⁹ in oꝛe meo. c ¶ Qui
astitit a dextris pauperis. Astat em̃ ei dñs: quẽ hoies de/
linquũt. Ũ dic apl's. ij. Timoth. iiij. c. In ꝑma mea defensiõe nemo mihi affuit. Et sequit: Dñs aũt astitit mihi et
ꝓfoꝛtauit me. Sz q̃re dic̃ pot⁹ a dextris q̃ a sinistris: Sup
Ps. 90. em̃ dic̃: Scuto circũdabit te ꝗtas ei⁹. Et. ij. Cor'. vj. b. Per
arma iusticie a dextris ꝛ a sinistris. Sol'. Diabol⁹ plures facit insult⁹ a dextris. i. ī spũalib⁹: ꝛ iõ a dextris maioꝝ idiget
hõ auxilio. Vel possum⁹ dicere q̃ i viro iusto nihil ē sinistrũ:
ꝗ totũ dextrũ. Judic'. iij. b. Utraq̃ manu vtebat ꝓ dextera. Et ad qd̃ astitit subiũgit: d ¶ Ut saluã faceret a psequẽtib⁹ aiaꝝ meã: nõ vt diuitẽ faceret bursã. Job. ij. b.
Uniuersa q̃ hꝫ hõ dabit ꝓ aia sua. e ¶ A psequẽntib⁹ aiaꝝ
meã/dẽmonib⁹. Threñ. iiij. d. Uelociores fuerũt psecutores
nr̃i aq̃lis cęli. Cit⁹ em̃ venit diabol⁹ ad ĩfirmũ q̃ sacerdos
q̃tũcũq̃ acceleret. Et seq̃t ibi: Sup mõtes psecuti st̃ nos. i.
in dignitatib⁹: in deserto insidiati sũt nobis. i. ī religiõe. Ab
his psequẽntib⁹ saluos faciat aias nr̃as saluator nr̃ iesus christus: q̃ est bñdict⁹ ī sęcl'a sęcl'oꝝ/amẽ. ¶ Exposi. Ps. CIX.

Dixit dñs ꝛc. Titul⁹. Psalm⁹ dauid. Titul⁹ patet. In ꝓcedẽti psalmo egit ꝓpha de christi passiõe:
in isto agit de christi diuinitate ꝛ de ꝗbi icarnatiõe:
vt sic iterscalarit' loq̃ndo videat' esse de angelis ascẽdentib⁹
ꝛ descẽdẽtib⁹: q̃s vidit iacob/Gen. xxviij. c. Intẽtiõe hortat
Partitio psalmi subijci christo. Mod⁹. Tꝓtit⁹ est psalm⁹. Primo ꝓpha refert ꝗba pr̃is de filio: in q̃d natura diuinitat' ꝛ humanitat' ostẽdit'. Scõd pr̃ oñdit naturã diuinitat' simplicit': ibi: Tecũ ꝓncipiũ. Tertio ꝓpha agit de humanitate christi: ibi:
Jurauit. Naturã q̃ diuinitat' aperiẽs ꝓpha: ait: f ¶ Dixit
dñs/pater: g ¶ Dño meo/filio: h qd̃ sequit: Sede ꝛc.
Ps. 108. Et est ꝓgrua ꝓtinuatio ei qd̃. s. dixerat filij⁹: De⁹ laudẽ meã
ne tacuer'. Et h̄ iducit ꝓpha patrẽ laudantẽ ꝛ rñdentẽ filio:
h ¶ Sede a dextr' meis: Ecce magna laus ꝛ honor. Et
sciendũ q̃ more nr̃o ponit hic ꝓpha/dixit: vt videlꝫ hõ instruat: Mõ em̃ pr̃ h̄ ꝓtulit oꝛe: ꝗ effectu vl' dispositiõe ęterna. Ũ sic debet legi: Dñs dño dixit. i. pr̃ genuit filiũ: ꝓ
quẽ fieret qd̃ sequit'. Eadẽ em̃ rõne q̃ filij⁹ dr̃ ꝗbũ: ei⁹ generatio dicit' dictio. Eccl'. xxiiij. a. Ego ex oꝛe altissimi ꝓdij.
Ps. 44. Ps. Eructauit coꝛ meũ ꝗbũ bonũ. i. filiũ. Ul' f ¶ Dixit. i.
ęternaliter disposuit: g ¶ Dño meo. i. filio. Mõ dicit dñs
me⁹: ꝗ dicit/dño meo: qꝛ sol⁹ filij⁹ fact⁹ est emanuel: Esa.
vij. c. Etsi pater est dñs nr̃ ꝓ regnũ et potestatẽ: solus tñ filij⁹ est dñs nr̃ ꝓ naturę ꝓticipationẽ. h ¶ Sede a dextris
meis. i. ī q̃litate: inquãtũ de⁹. Job. xviij. b. Oia mea tua
sũt. Uel inquantũ hõ: a dextris. i. in potioꝝ⁹ bonis patris. Act'. vij. g. Ecce video cęlos aptos: ꝛ filiũ hois stantẽ
a dextris ꝗtut' dei. Par. vlt'. d. Et sedet a dextris virtutis
dei. Sede iquã: i ¶ Donec ponã inimicos tuos scabellũ pedũ tuoꝝ: id est plenarie tibi subijciã vel adoptatos vl' victos: vt sub te oẽs locũ teneãt/siue gr̃ę/ siue pęnę.
Et potest intelligi/pedũ tuoꝝ/quãtũ ad deitatẽ/ꝛ quãtũ
ad humanitatẽ: Deitas em̃ pes est sustẽtãs. Et dic̃ ī plurali:
qꝛ multiplicit' sustẽtat. Heb. j. b. Portãs oia ꝗbo ꝗtut' suę.
Sub deitate ponunt' oñes inimici/q̃tũ ad manifestationẽ:
qꝛ añ positi erãt ꝓ potestatẽ. Eccl'. xxiiij. a. Supbꝝ ꝛ sublimiũ colla ꝓpria ꝗtute calcaui. Itẽ hũana natura est pes: qꝛ
est inferior in christo.
Et dic̃ de hac ī plurali/pedũ: ꝓpt̃ corp⁹ ꝛ aiaꝝ. Esa. xli. a. Semita ī pedib⁹ eius nõ appebit. i. semita peccati ī corpe ꝛ aia christi. Sub his pedibus
ponent' oia: maxie in
die iudicij. Esa. lxiij. a. Calcaui eos ī ira mea. i. calcabo. Et
q̃ dic̃/sede ꝛc. donec ꝛc. nõ intelligendũ est q̃ ampl⁹ nõ
sit sessur⁹. Li/donec/em̃ nõ est exclusiuũ: ꝗ inclusiuũ: sic in
mult' locl' ponit: Sic ibi in Ps. Oculi nr̃i sp ad dñm/donec Ps. 122.
misereat nr̃i. Et Matth. j. d. Mõ cogiscebat eã donec peperit
filiũ suũ ꝑmogenitũ. Et. j. Timoth. iiij. d. Donec venio attẽde lectioni. Chrysostom⁹ ponit tale exẽplũ: Mõ loq̃bat ei
donec moꝛtu⁹ ē: et nũq̃d tũc: Mõ oportet: qꝛ iquit Chrysostom⁹/negauit qd̃ fieri potuit: qd̃ ꝗo ñ potuit fieri/cur negaret: Mucusq̃ fuerũt ꝗba pr̃is ad filiũ/ q̃ recitauit ꝓpha: nũc
aũt ꝓuertit se ꝓpha ad loq̃ndũ ipsi christo/dicẽs: k ¶ Uirgã vtut' tuę ꝛc. q. d. de⁹ pr̃ dixit inimicos ponẽdos scabellũ: Sz nõ ī futuro tm̃ iplebit: ꝗ ī pr̃iti icipiet. Et vñ incęperit ostẽdit: dicẽs: Uirgã vtut' tuę emittet dñs ex
sion. i. potẽtię
Doꝛalit': f ¶ Dixit dñs ꝛc. Hoc dic̃ dauid: q̃ iterꝓtat Doꝛaliter
manu foꝛt': vel aspectu desiderabilis: ꝛ significat bonũ affectũ in aia: q̃ foꝛt' ē manu. i. ad eliciendũ op⁹ bonũ: ꝛ ideo desiderabilis est ãgelis ad videndũ. Hic dic̃: Dixit dñs. i. intellect⁹ vl' synderesis: vl' ipse spũsctũs: g ¶ Dño meo. i.
libero arbitrio: qd̃ est dñs ī regno aię: h ¶ Sede a dextr'
meis. i. ī bonis spũalib⁹ req̃esce. Liberũ em̃ arbitriũ ad mo Libex arbitriũ
dũ auis volitat huc ꝛ illuc: qꝛ nihil est mẽte fugaci⁹. Sz fa/ ad modũ auis
tua est auis q̃ residet ī sterq̃linio vel laqueo: Sic fatuũ ē mul volitat
toꝝ arbitriũ q̃ multa loca circũeundo volitant: mõ cogitãtes de pnia tali vl' tali faciẽda: mõ de religione illa vl' illa intrãda: Et tãdẽ nec hic nec ibi residẽt: ꝗ sic scabzones in sterq̃linio ꝛ laq̃is diuitiaꝝ ꝛ pctõꝝ alioꝝ faciũt sessionẽ. Threñ.
iij. g. Sessionẽ eoꝝ ꝛ resurrectionẽ vide. Diuitię aũt ꝛ tpalia
stercoꝛa sũt ꝓ m iudiciũ pauli/Phil'. iij. b. Oia detrimẽtũ feci ꝛ arbitroꝛ vt stercoꝛa. Itẽ laquei st̃. j. Timoth. vj. b. Qui
volũt diuites fieri: icidũt ī tẽptatiões ꝛ laqueũ diaboli. Sap.
xiiij. b. Creaturę dei ī odiũ factę st̃: ꝛ ī tẽptationẽ aię hoim:
ꝛ ī muscipulã pedib⁹ isipiẽtiũ. Hęc aũt sũt a sinistris: sic ꝛ
Prouer. iij. b. In sinistra illi⁹ diuitię ꝛ glia. A dextr' aũt nõ
sũt laquei/nec ĩmũdicię: ꝗ mũdicia ꝛ vita ęterna. Ũ ibidẽ:
Lõgitudo diei ī dextera ei⁹. Jõ dꝫ sedere liberũ arbitriũ a
dextr'. i. illa eligere q̃ ad illã vitã pducũt: ꝛ ī illis manere/nõ
ad hoꝛã/ꝗ sp: Ũ seq̃t: i ¶ Donec ponã: dic̃ bon⁹ affect⁹:
inimicos tuos scabellũ pedũ tuoꝝ. i. donec sbiecti sint
tibi penit⁹ inimici tres: de q̃b⁹ ꝛ: mund⁹/caro/dẽmonia ꝛc.
Hęc aũt supat bon⁹ affect⁹/ꝛ ponit sb pedib⁹ libi arbitriũ: qꝛ
sic aiat' hõ ñ pcipit ea q̃ st̃ spũs dei: sic coꝛ affectũ dulcedie dei 1. Cor'. 2. d.
abomiabit' voluptatẽ pcti: Quia gustato spũ/desipit oꝛs caro. Nec solũ peccare ꝓtẽnit anim⁹ sic affect⁹: sz etiã ī eis q̃ in
mũdo agere licet/occupari rẽuit: vt ꝛ ꝛ btõ Augl'. Displicebat ei q̃d̃q̃ agebat ī sęcl'o ꝓ dulcedie dei ꝛ decoꝛe dom⁹ dei
quã dilexit. k Uirgã vtut' tuę emittet dñs ex siõ. Hoc Btã ꝗgo dicit
ē bonũ thema ī natiuitate btẽ ꝗgis: vt ꝓpha ando dicat ꝓpha ꝗga virtutis
christo: Uirgã vtut' tuę. i. beatã virginẽ. l ¶ Emittet
✱ dñs ex sion
k ¶ Uirgã vtut' ꝛc: Doꝛalit'. Uirga ē correctio. j. Cor' Alit' moꝛaliter
iij. d. Quid vult': ī virga veniã ad vos ꝛc. Ps. Uisitabo in Ps. 88.
virga iniq̃tates eoꝝ. Hęc tũc est ꝗga ꝗtutis diuinę: cũ coꝛre Virga dicit'
ctũ emẽdat. Hęc ē em̃ ꝗr⁹ dei. Prouer. xxiij. b. Noli subtrahere a puero disciplinã: si em̃ pcusser' eũ ꝗga/nõ moꝛiet: pcuties eũ ꝗga: ꝛ aiaꝝ ei⁹ de iferno liberasti. Hãc/ l ¶ Emit/
tet dñs ex sion

sion.i.potētię tuę regnū: non q̃ regnas sine p̃ncipio apud patrē:s tpale/qd̃ cępit a christianis:cui⁹ tñ nō erit finis. Incipiet a hierlim:fm q̃ dr̃ Esa.ij.a. De sion exibit lex:t ꝓbū dñi de hierlm. Et Lucl.vltj.g. Oportebat christū pati t resurgere a mortuis:t p̃dicari in noīe ei⁹ pęnitētiā t remissionē pctōr̃ i oēs gētes/ incipientib⁹ a hierlm.

Al.†t dñaberl

Et sic emissa ꝓga/o tu christe/ a Dñare .i.dñaberl:sic alia lra

Al.†splēdore

b3. b In medio inimicor̃ tuorum .i.i cordib⁹ eor̃ q̃ pus erāt inimici. Al/ In medio inimicor̃ tuor̃.i.ecclia cōstituta iter malos. Uel cōmunit/ In medio inimicor̃ tuorū.i.sup inimicos: Ipse em̃ christ⁹ dñat oib⁹ bonis p volūtatē:t iimicl p potestatē. Unde Esa.xlv.d. Mihi curuabit oē genu. Apocl.xix.c. Rex regū t dñs dñantiū.

Moraliter

* dñs ex sion.i.de iudęis/de qb⁹ nata est. Or aūt beata ꝓgo nata sit ꝓga:habet t auctoritate t rōne. Dicit em̃ Esa. xj.a. Egrediet ꝓga d̃ radice iesse:t flos ꝛc̃. Qd̃ exponit ecclesia cū sic cātat: Virgo dei genitrix ꝓga ē:flos/filⁿ ei⁹. Et Mu.xxiij.c. Cōsurget ꝓga ex isral. Rōne aūt similitudis idipsū pt oēdi: Virga em̃ nō recipit ꝓtutē fructificādi ex cōmixtiōe seminū/s ex pluuia t roze cęli:sic btā ꝓgo nō ꝓcępit ex virili semie/s mystico spiramie. Esa.xlv.b. Rorate cęli desup t nubes pluāt iustū:apiat̃ tra t germiet saluatorē. Itē Ps. Dñs dabit benignitatē:t tra nr̃a dabit fructū suū. Nō dic̃/reddet s dabit:qz nō suscępit semē vt alię trę. Dicit aūt ñ tñ ꝓga: s3/ꝓga ꝓtutl dei. Et b triplicit: Virt⁹ em̃ dei dr̃ triplex.s.dei potētia:t dei miscōia:t ꝓt⁹ a deo ifusa. De ꝓma Ps. Exaltare dñe in ꝓtute tua. Scōm b btā ꝓgo dr̃ ꝓga ꝓtutis:qz in ipsa virt⁹ dei.i.potētia/mirabilia opata ē.s.q̃ de⁹ hō:q̃ verbū caro:q̃ mr̃ ꝓgo: t alia plura. Unde ei Luc.j.d. Virt⁹ altissimi obūbrabit tibi. Scōm b dñs significata ē p ꝓgā aarō: q̃ opat⁹ est mirabilia i terra ęgypti. De scōa ꝓtute.s.de misericordia/dr̃ i collecta: De⁹ q̃ oipotētiā tuā parcēdo maxie t miserēdo manifestas. Et i Ps. In ꝓtute tua iudica me.i. in miscōia. Scōm b btā ꝓgo dr̃ ꝓga ꝓtutis:qz in ipsa fecit nobiscū miscōiaz:sumēdo p nob carnē ex ea. Luc.j.g. Per viscera miscōię dei nr̃i ꝛc̃. Itē qz ipsa est mr̃ miscōię t aduocata nr̃a:t ipetrat nob miscōiaz. Sic dic̃ btūs Bern. Securū accessū habes hō ad deū: vbi habes ñ filiū matrē ꝛc̃. Et fm b significata ē p ꝓgā assueri: De q̃ Hester.v.a.dicit/q̃ extēdit ꝓtra eā ꝓgā aureā:t b fuit i signū clemētię: Sic de⁹ beatā ꝓginē nob dedit: vt ipsa mediāte/grāz ei⁹ iuenirem⁹ apd deū. Hester.xv.c. Accede igit̃ t tāge sceptrū. De tertia ꝓtute dei.s.de ꝓtute ifusa. Ps. Dñs dabit ꝓtutē t fortitudinē plębi suę. Sic optime fuit btā ꝓgo ꝓga ꝓtutl:qz plena fuit oi grā t ꝓtute. Unde dixit ei angelus/Luc'.j.c. Aue grā plena. Scōm b dñs significata ē p ꝓgā aarō/Numeri.xvij.c. q̃ germinauit t florūit t fronduit/t fructū fecit.

Ps.84.

Virt⁹ dei dicit triplicit

Ps.20.

Ps.53.

Ps.67.

Alit moraliter

* tet dñs ex sion: cū fit ex pura intentiōe t ex charitate. Sion em̃ iterp̃tat speculatio:qz hō q̃ aliū corrigit/sp debet deū hīe p̃ oculis: vt eū moueat honor dei/t vtilitas ꝓximi. Unde Esa.xj.a. Egrediet ꝓga de radice iesse.i.de incēdio dilectiōis. Hac ꝓga debēt pcuti pueri sensu. Prouerb.xxij. c. Stulticia colligata est i corde pueri:t ꝓga disciplinę fugabit eā. Unde t dñs subdit: a Dñare.i.dominiū exerce: Nō i dñs agētib⁹:s/ b In medio inimicor̃ tuor̃.q.d.in illis q̃ sūt pcōres t mali/debet fieri correctio et exerceri dñatio. Gen.ix.a. Terror vr̃ ac tremor sit super cūcta animātia terrę. Greg⁹. Terror ac tremor qz eē sup aialia p̃ncipit̃: pfecto esse sup hoies phibet̃. Idē. Ex q̃ pte bestiales sūt subditi/ex ea debēt etiā formidini subiacere ꝓstrati. Idē. Sūm⁹ itaq̃ loc⁹ dñs regit̃/cū is q̃ pręest vtilis poti⁹ q̃ fratribus dñat̃.

Scōa pars

c Tecū p̃ncipiū. Scōa ps: vbi iducit pr̃ęz loq̃ntē ad filiū:t oēdētē naturā deitatl simplicit̃. Et p̃ oēdit q̃ ē ęternⁿ t oipotēs cū pr̃e: Unde dic̃ ei pr̃: Tecū p̃ncipiū.i.eadē auctoritatl dñandi t p̃ncipādi ē mihi tecū. Pr̃ dr̃ p̃ncipiū. Job.j. a. In p̃ncipio erat ꝓbū. Et filⁿ dr̃ p̃ncipiū. Job.viij.d. Ego p̃ncipiū q̃ t loq̃r vob. Sz pr̃ est p̃ncipiū nō de p̃ncipio: filⁿ aūt p̃ncipiū de p̃ncipio. Et nota q̃ dic̃: Tecū p̃ncipiū/sine ꝓbo:i q̃ notat̃ ęqnitas: q̃ tps nō ꝓcernit. Et dñs dico/Tecū p̃ncipiū:et b apparebit/ d In die ꝓtutl tuę.i.i die iudicij/qñ manifestabert i ꝓtute iudicādi. Et b/ e In splēdorib⁹ sctōr̃.i.qñ scti splēdebūt sic sol. Matth. xiij. f. Fulgebūt iusti sic sol. Secūdo oēdit ꝓsubstātialitatē filij cū patre: Unde dic̃ pater: f Ex vtero.i.ex secreta substātia mea: g Ante luciferū genui te.i.ante oēm creaturā: vt ex pte totū itelligat̃. Ostēdit aūt b q̃ singularl ē generatio:cū dic̃: Genui. Et natural/cū dic̃: Ex vtero. Et q̃ ęterna/cū dic̃: Ante luciferū. Moralit/loq̃t dñs t ad hoiez iustū/dicēs: c Tecū p̃ncipiū.q.d.cogita t tracta tecū q̃ tu adhuc es i p̃ncipio bonę vitę:t b/nō cū es in nocte pcti:sed cū es/ d In die ꝓtutl tuę.i.i fulgore ꝓtuosę vitę: fm illud Eccij.xviij.a. Cū cōsūmauerit hō: tūc incipit. Ps. Et dixi nūc cępi. Et alibi: Tota die ꝓtristat⁹ ingrediebar. Et b facies/ e In splēdorib⁹ sctōr̃.i.te adhuc iciēte reputabis/si cōpas diē virtutl tuę splēdorib⁹ sctōr̃.i. vitā tuā vitę eor̃:q̃ ita splēdida t fulgēl fuit/q̃ i respectu illⁿ vita tua tenebrosa ē. Unde Job. xxxiij.d. Respiciet hoies.i. sctōs:t dicet:peccaui/t vere deliq̃:t vt erā dignⁿ nō recępi. Et Job. v.a. Voca q̃ si est q̃ tibi rñdeat:t ad aliquē sctōrū ꝓuertere.q.d.nullū de sctis iuenies q̃ vitā tuā nō excedat: et ideo q̃tūcūq̃ iust⁹ tibi videarl:merito poterl te reputare icipiētē. Sz nec b p̃ncipiū debes tibi ascribere/ s dño:a q̃ habes illud: Unde subdit: f Ex vtero aūt lucifer̃ genui te. Uter⁹ dñi ex q̃ gignit t i q̃ portat pctōres/ē ei⁹ patiētia. Esa.xlvj.a. Audite me dom⁹ iacob/q̃ portami a meo vtero: q̃ gestamini a mea vulua: vsq̃ ad senectā egoipse/ t vsq̃ ad canos ego portabo. In b vtero patiētię portat dñs pctōres expectādo ad pniaz: t ex eo gignit/cū eis volūtatē bonā immittit. Et b est/ g Aūt lucifer̃.i.cū ipi adhuc sint tenebrę t nō lux. Eph. v.b. Eratl aliq̃n tenebrę: nūc aūt lux in dño. Hęc q̃ b hortat̃ dñs facere: sup dic̃ se ꝓpha fecisse/dicēs: Et dixi nūc cępi: t nō mihi hāc icęptionē ascripsi: s3 dixi: Hęc mutatio dexterę excelsi. h Iurauit dñs. Tertia ps: vbi agit de humanitate christi: t p̃mo agit de ei⁹ sacerdotio: Unde dic̃: Iurauit dñs/pr̃.i.firmit statuit t pmisit/b qd̃ sequit: Tu es sacerdos ꝛc̃. Heb.vij.c. Illi qdē sine iureiurādo sacerdotes facti sūt: hic aūt cū iureiurādo. In trib⁹ locis legit dñs iurasse.s.hic filio. Et.j.dauid: Iurauit dñs dauid ꝓtutē. Et abrae/Gen.xxij.c. Per memetipsū iurauī ꝛc̃. i Et nō pęnitebit eū.i.nō retractabit: Pęnitētia em̃ ñ cadit i deū.j.Regl.xv.f. Hęc em̃ hō est vt agat pniaz. Sz videt ꝓtrariū ibidē.c. Pęnitet me q̃ ꝓstituerim saul regē. Et eodē in fi. Lugebat samuel saul:qm̃ dñm pęnitebat q̃ ꝓstituisset regē saul sup isral. Sol. Loquit hūano moze. Et qd̃ fuit illud iusiurandū/subdit: k Tu es sacerdos/o christe/in ęternū: ñ ad tps:sic sacerdotiū aarō ad tps fuit. Unde Heb: ix.c. Justicię carnis vsq̃ ad tps correctiōis ipositl. Sz cōtrariū videt Eccij.xlv.a. Statuit ei testamētū ęternū. Sol. Ęternū fuit nō duratiōe:sed figuratiōe. Sacerdos/dico/ l Scōm ordinē melchisedech: q̃ obtulit abrae panē t vinū: Gen.xiij.d

De iureiu. et si christ⁹

Qui fi. sint legi. c.q. venerabilem

De cōse. dis. 2 c. sacerdos

Moraliter

Dñs legit iurasse i trib⁹ locis Ps. 131.

Ps. 76.

Tertia pars

Ps. 76.

Ps. 37.

* Moralit: b Iurauit dñs. Quōdā iurauit dñs p̃ sacerdotib⁹: s mō ꝓpt eor̃ malicia iurat ꝛ eos. Sic Ezech.xxxiij. b. Viuo ego dic̃ dñs: p eo q̃ facti sūt greges mei i rapinā/t oues meę i deuorationē oīm bestiar̃ agri: ecce egoipse rqrā sup pastores gregē meū. Malach.ij.a. Et nūc ad vos o sacerdotes mandatū h: si noluerit audire t si noluerit ponere sup cor: vt detl glriaz nō meo. Job.xij.d. Ducit sacerdotes eor̃ iglorios: t optimates supplātat. Hec mirū: qz mō st multi: Nō l Scōm ordinē melchisedech: s3 ꝓtra ordinē ei⁹: Ipse em̃ fuit rex salē.i.pacis t iusticię: ipsi aūt sūt duces belli t iniusticię. Itē melchisedech fuit sine genealo-

* gia: isti ꝓ

c ⁊ vinũ: Gen. xiiij. d. In figura sacerdotij christi: qui panẽ et vinũ i corp⁹ ⁊ sanguinẽ suũ ꝓsecrauit: Matth. xxvj. c. Melchisedech etiã videt fuisse gentilis: et ꝑ hoc significat translatio sacerdotij de iudeis ad gentes.

Christ⁹ cõparatur melchisedech

Propt ritũ sacerdotij. Job. vj. f. Panis quẽ ego dabo/ caro mea est ⁊c. Leuit. xxvj. b. Vetustissima veterꝑ comedetur: ⁊ vetera nouis supueniẽtib⁹ ꝓijciẽtur. Mõ dixit vetera q̃si sic a tpe legt: ꝗ vetustissima. s. añ legẽ: vt i tpe Quia fuit sine genealogia: Heb. vij. a. (melchisedech. sic christ⁹. Matth. xij. d. Quę est mr̃ mea ⁊c. Et Deut. xxxiij. a. Qui dixit pr̃i suo et matri suę: nesciо vos. Quia rex salem. i. pacis: sic ⁊ christus. Esa. ix. b. Princeps pacis. Heb. vij. a. Melchisedech rex salem sacerdos ⁊c. Quia ipse benedixit abrae. Gen. xiiij. d. Melchisedech rex salem/proferens panẽ ⁊ vinũ (erat em̃ sacerdos dei altissimi) benedixit ei: Et christi est bñdicere. Numeri. Quia datę sũt ei decimę: Sic (vj. d. Ego bñdicã eis. christo. Phil. ij. b. Qui opat i vob velle ⁊ pficere.

Deinde ꝓuertit se ad deũ patrẽ/dicẽs: a

Al. ꝓcõqssauit

Dñs. i. iste sacerdos/ existẽs/ b A dextris tuis: sic. s. dixisti ei: Sede a dextris meis: c Cõfregit. i. ifirmos reddidit: e

Al. ꝓgentibus

a Dõmin⁹ à dextris tuis: ꝓfrẽ
b git i die irę suę rẽges. Iudi/
c cabit i ꝓnatiõib⁹/iplẽbit rui/
d nas: cõqssabit capita in tra
e
f
g
h
i

k ꝓmltoꝝ. Bẽ torrẽte i via bi
l bit: ꝓpt̃ea exaltauit caput.
m
n
o
p

c Alleluia. CX.
Onfitebor tibi dñe

Reges. i. illos q̃ vt regnarẽt ⁊ magni viderent: nomẽ christi Ps. 2. sti delere volebãt. De qb⁹. s. dictũ est: Astiterũt reges terrę ⁊c. Hoc aũt fecit: d In die irę suę/occultę: cũ offendẽtes i lapidẽ humilẽ cecidert: de q̃ habet Matth. xxi. d. Mã in iudicio qñ veniet manifest⁹ lapis cadẽs sup eos q̃ nũc sup lapidẽ cadũt/ꝓteret eos. Job. xxviij. a. Lapidẽ caliginis et vmbrã mortis diuidet torrẽs a ꝓpio pegrinãte. Interim ꝓo: f Iudicabit i natiõib⁹. i. dijudicabit ⁊ discutiet minora pctã ꝓpꝝ gẽtiliũ. Et si q̃ ad eũ reuerti voluerint: nũq̃d repellet: Mõ: imo/ g Implebit ruinas. i. illos q̃ se humiliãt/⁊ a supbia q̃ ꝓtra deũ erecti fuerãt cadũt humilit ꝓplebit charismatib⁹ suis/sic paulũ. Et nũq̃d erũt aliq̃ tales ruinę: Erũt vtiq: Quia/ h Cõqssabit/humiliãdo/capita mltoꝝ: q̃ ꝗ deũ erigunt. Et hoc/ i In terra. i. dũ sũt adhuc sup terrã i vita ista. Sz posset aliq̃s q̃rere: Quõ poterit christ⁹ ꝗ facere: Añ huic q̃stioni respõdẽs/dicit/q̃ ꝗ meruit i passiõe ⁊ humilitate: Añ dic: k De torrẽte i via bibit: vt bibet. Torrẽs est: q̃ de guttis pluuiarꝝ collectus redundat/ currit ⁊ deficit. Per hũc q̃ recte cursus ⁊ fluxꝝ humanę mortalitatis accipit: vbi hoies nascunt/viuũt/⁊ moriunt: ⁊ iterũ succedũt ⁊ decedũt/nec pmanẽt. De hoc q̃ terrẽte dñs bibit nascẽdo/laborãdo/moriẽdo. Et ꝗ/ l In via/huꝝ vitę: De Ps. 18. q̃ dr i. Ps. Exultauit vt gigas ad currẽdã viã. Et qz ꝗ fecit: m Propterea exaltauit/deꝝ pr̃/ n Caput/eiꝝ: dando ei potestatẽ. Phil. ij. a. Factꝝ est obediẽs vsq̃ ad mortẽ ⁊c. ꝓpter qd̃ ⁊ deꝝ exaltauit illũ ⁊c.

Moraliter

* gia: isti ꝓo abũdãt i ple carnali/⁊ ędificãt sion i sanguib⁹ .i. ecclias i ꝓsanguineis: q̃b⁹ dãt ꝓbẽdas ⁊ dignitates i ecclesijs suis. Job. xxj. a. Semẽ eorꝝ pmanet coꝝã eis: ꝓnq̃ꝝ turba ⁊ nepotũ i ꝓspectu eorꝝ. Abacuk. ij. c. Vę q̃ ędificãt sion in sanguinib⁹: ⁊ ꝓparat vrbẽ in iniqtate. Mich. iij. c. Audite hęc ꝓncipes dom⁹ iacob: ⁊ iudices dom⁹ israel: q̃ abominamini iudiciũ/⁊ oia recta puertitis: qui ędificat sion i sanguinib⁹: ⁊ hierlm i iniqtate. Et bñ dic: oia recta puertit: qz ipsi pueros ꝓficiũt i dignitatib⁹: ⁊ senes subijciũt illi. Eccs. x. b. Vidi seruos i eqs: ⁊ ꝓncipes ãbulãtes q̃si seruos sup terrã. Nec tm̃ iurat ꝓtra eos: ꝗ ⁊ punit eos: Añ secit: a Dñs a dextris tuis: ꝓfregit i die irę suę reges. Reges em̃. i. ꝓlatos ecclię ꝓfringit dñs a dextris. i. i pspitate. Prodijt em̃ ex adipe iiqtas eorꝝ. Job. xxx. b. Ad dexterã orietur calamitates meę ilico surrexert. d In die irę. Dies irę dei/ẽ pspitas. Job. iij. a. Pereat dies in q̃ nat⁹ sũ. i. pspitas. Quę recte dr̃ dies irę: scdm qd̃ dicit Greg⁹: Cõtinu⁹ successꝝ tpaliũ: eternę reprobatiõis est idiciũ. Vel paupi ⁊ humili loqt̃ ꝗ/dicẽs: Ps. 108. a Dñs/est/a dextris tuis: vt te adiuuet. Sup. Qui astitit

a dextris pauplis ⁊c. Et alibi: A dextris est mihi ne cõmouear. Sz nõ sic de diuitib⁹ ⁊ sublimibus: qz/ c Cõfregit. i. ꝓfringet: d In die irę suę. i. in die iudicij: e Reges/ terrenos ⁊ ecclias ticos: ⁊ etiã oẽs supbos. Sap. vj. a. Iudicij durissimũ i his q̃ ꝓsũt fiet: ⁊ potẽtes potenť tormẽta patienť. Esa. ij. c. Dies dñi exercituũ sup oẽm supbũ ⁊ excelsũ ⁊ sup oẽz arrogãtẽ: ⁊ hũiliabit. In die illa/ f Iudicabit i natiõib⁹. i. natiões cũ assessorib⁹ suis. i. cũ sctis suis. De q̃/ bus Sap. iij. b. Iudicabũt scti natiões. Et d̃ bonis/ g Implebit ruinas/angelorꝝ. Qd̃ alibi ozat ꝓpha: Benigne fac ⁊c. h Et ꝓqssabit capita i tra mltoꝝ. s. reprobor. Capita multorꝝ/sũt ꝓlati diuites. Amos. vj. a. Vę vob q̃ opulẽti estis i sion/optiates capita ꝓpꝝ. Sap. vj. a. Audite reges ⁊ intelligite: discite iudices finiũ trę: prębete aures vos q̃ cõtinetis mltitudines: ⁊ placetis vob i turbis nationũ: qm̃ data ẽ vob potestas a deo/q̃ iterrogabit opã vrã/⁊ cogitatiões vras scrutabit: qm̃ cũ essetis ministri regni illi⁹/si recte iudicastis ⁊c. Ps. 15. Ps. 50.

Alia lra hz: Cõqssabit capita i tra copiosa. i. ꝓlatos i opulẽtia trena. iiij. Regt. xxv. b. Rex iuda excęcat⁹ est i reblata: q̃ interptat multa hęc. Et saul ⁊ filij eiꝝ occisi sũt i monte gelboe: q̃ iterptat acer/ uus arenarũ. i In tra: si viuẽtiũ: ꝗ mortuorꝝ. De q̃ Job. x. d. Añq̃ vadã ad trã tenebrosã ⁊ optã mortis caligine: terrã miserię ⁊c. Al' sic/ In terra. i. ꝓpt̃ terrena q̃ dilexerũt. s. diuitias ⁊ delitias ⁊ honores terrenos. Luc. vj. d. Vę vob diuitib⁹/q̃ ꝗ habetis ꝓsolationẽ vrãz. Nec mirũ si ita ꝓqssabunt ⁊ dãnabũt: qz ꝗ noluert strictã viã tenere/q̃ ducit ad vitã. De q̃ via sdit q̃ christ⁹ eã tenuit/dicẽs: k De torrẽte i via bibit. s. christ⁹ de passione: vt dictũ ẽ. Et m Propterea exaltauit caput. Eccj. xj. a. Sapia humiliati exaltabit caput illi⁹: ⁊ in medio magnatorꝝ ꝓsedere illũ faciet. Añ illi q̃ nolũt ꝗ bibere de torrẽte tribulatiõis/nõ exaltabunt eorꝝ capita: ꝗ cõqssabunt. Si em̃ christũ oportuit pati ⁊ ita itrare i glriaz suã: quõ q̃ nihil volũt pati itrabũt i alienã: Hiere. xlix. c. Ecce qb⁹ nõ erat iudiciũ vt biberẽt calicẽ: bibẽtes bibẽt/⁊ tu q̃si inocẽs relinqr̃? Propterea cognat⁹ suis q̃ volebãt exaltare caput/dicẽte mr̃e eorꝝ/ Matth. xx. c. Dic vt sedeãt hi duo filij mei/vn⁹ ad dexterã tuã/⁊ vn⁹ ad sinistrã i regno tuo: rndit dñs: Nescitis qd̃ petat: potestis bibere calicẽ quẽ ego bibitur⁹ sũ. q. d. nõ potest exaltari mecũ i regno: nisi ꝑ ꝗus bibat: d̃ supplicio. Propterea dic vn⁹ eorꝝ. s. iobes/Apoc. j. c. Ego iobes particeps in tribulatiõe ⁊ regno. Luc. 24. d.

Expositio Psalmi. CX.

Onfitebor tibi dñe ⁊c. Titul⁹. Alleluia. In p/ cedenti psalmo cõmẽdauit christũ ab vtraq̃ natura: hic cõmẽdat eũ ab opib⁹/i ꝓsona ecclię siue ꝓpli christiani loquẽs. Hoc aũt nomẽ laudis ãgelicę. s. alla: etsi generale sit oib⁹ psalmis: ibi tñ ꝓcipue apponit/vbi magna exultatiõe gaudet: sic hic ꝓplus christian⁹ liberat⁹ ꝑ christũ/laudat ipsũ. Intẽtio/ẽ monere ad laudẽ dei. Mod⁹. Triptit⁹ ẽ psalmus. Primo ꝓpli christian⁹ dic se ꝓfiteri i ꝓgregatiõe iustorũ. Scdo dic aduẽt⁹ christi munere saciatos fideles adeo/vt ꝓplus gẽtiũ hęreditatẽ abrae ꝓmissã acqrat: ibi: Memoriã fecit. Tertio asserit eosdẽ redẽptos/⁊ nouũ testamẽtũ mãsurũ: ibi: Redẽptionẽ. Primo q̃ ꝓmittit fidelis ꝓplus se laudaturũ/dicẽs: o Cõfitebor/ꝓfessione laudis. Et ondit q̃s laudãd⁹ ẽ dicẽs: p Tibi dñe: q̃ es laudabilis. j. Timoth. j. d. Soli deo honor ⁊ glria. Et ondit quõ: qz deuote: Añ addit: In toto corde

Partitio psalmi

Moraliter

Moralit põt legi de ꝓfessiõe pctõrꝝ: vt dicat pctõr: ꝑnitẽs ⁊ attrit⁹: o Cõfitebor. i. sil' oia pctã corde ⁊ ore fatebor: spe venię/grę/glię ꝓsequẽdę. Prouerb. xxviij. b. Qui abscõdit scelera sua nõ diriget: q̃ aũt ꝓfessus fuerit ⁊ relinqrit ea/misericordiã ꝓsequet. p Tibi: Quia licet pctõr ꝓfiteat sacerdoti: ꝗ tñ facit deo/cui⁹ loco ẽ sacerdos. Añ qd̃ audit i ꝓfessione scit nõ vt hõ: ꝗ vt deꝝ: ⁊ si reuelat/depositiõe dign⁹ est. Quid aũt itelligat ꝑ tibi/apit dicẽs: q Dñe: vt me tuũ

Moraliter